

mere detaljerede oplysninger samt hyppigere indberetninger, end hvad der er tilfældet for årsrapporten. Kravene til regnskabsindberetningerne fastsættes i form af særlige skemaer med tilhørende vejledninger, der udsendes til de berørte virksomheder. Som alt-overvejende hovedregel vil indberetningerne skulle foretages i elektronisk form.

Til § 62

I henhold til forslaget til ny årsregnskabslov foreslås, at kravet om, at børsnoterede og statslige aktieselskaber skal have mindst to revisorer, ophæves således, at der herefter kun kræves mindst én revisor, som skal være statsautoriseret, i de børsnoterede og de statslige aktieselskaber.

Efter de gældende regler kræves, at de større finansielle virksomheder (balancesum på over 250 mio. kr.) i lighed med kravene til børsnoterede og statslige aktieselskaber skal have mindst to revisorer.

I lighed med hvad der foreslås for de børsnoterede og de statslige aktieselskaber, foreslås i *stk. 1*, at kravet om to revisorer også ophæves for de finansielle virksomheder.

Dette er en lempelse i forhold til de gældende bestemmelser. De finansielle virksomheder, som ønsker to revisorer, har fortsat mulighed for at vælge en ekstra revisor.

To-revisorsystemet skønnes ikke at forbedre kvaliteten af revisionen i et omfang, der kan begrunde kravets bibeholdelse. Historisk synes kravet at stamme fra en tid, da revisorvirksomhederne ofte ikke var tilstrækkeligt store til at kunne magte revisionen af finansielle virksomheder. Etableringen af de store og verdensomspændende revisorsamarbejder, der kan hamle op med de vanskelige opgaver, som finansielle virksomheder stiller, samt udviklingen i det hele taget, byder imidlertid på realistiske alternativer til kravet om to revisorer. Dette krav har da også i mange år næsten været et dansk særsyn, idet man i de fleste andre lande har foretrukket andre veje til at støtte revisors uafhængighed og kvalitet, f.eks. ved rotationsordninger og effektiv kvalitetskontrol af det udførte arbejde.

Det foreslås dog ikke, at Finanstilsynets mulighed for i særlige tilfælde at kræve en yderligere revisor udpeget skal ophæves. Forslaget om ophævelse af to-revisorsystemet skal endvidere ses i sammenhæng med, at der for alle de større finansielle virksomheder og koncerner er fastsat krav om og regler for intern revision.

Bortset herfra er der ikke tilsigtet realitetsændringer med de foreslåede bestemmelser i § 62.

Det bemærkes, at henvisningen til aktieselskabsloven i *stk. 8* forudsætter, at forslaget til ændring af lov om aktieselskaber, lov om anpartsselskaber, lov om erhvervsdrivende fonde, lov om erhvervsdrivende virksomheder, lov om statsautoriserede revisorer og lov om registrerede revisorer (L 139) vedtages som fremsat.

Til § 63

Bestemmelsen er i overensstemmelse med gældende regler.

Til kapitel 7

Til § 64

Kapitel 7 fastlægger de nærmere rammer for Finanstilsynets virksomhed og tilsyn med finansielle virksomheder. Som noget nyt foreslås det, at også finansielle holdingvirksomheder i et vist omfang bliver omfattet af tilsynsbestemmelserne.

Stk. 1 er en videreførelse af tilsvarende bestemmelser i den gældende tilsynslovgivning, og indeholder en forpligtelse for Finanstilsynet til at påse lovens overholdelse.

De gældende bestemmelser er tidligere gennemført inden for rammerne af EF-direktiver på det finansielle område, jf. bilag 1.

Stk. 2 er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i bank- og sparekasseloven, der tidligere er gennemført inden for rammerne af reglen i art. 27 i kreditinstitutdirektivet, jf. bilag 1. Ifølge art. 27 har værtslandet i samarbejde med hjemlandets kompetente myndigheder ansvaret for tilsyn med likviditeten i et kreditinstituts filialer, indtil yderligere koordinering mellem EU-landene har fundet sted. Forslaget er nyt for realkreditinstitutter, men forventes dog ikke at få praktisk betydning, da denne type virksomhed ikke er sædvanlig i udlandet. Bestemmelsen har ikke relevans for forsikringsselskaber, da der ikke eksisterer et likviditetstilsyn på dette område.

Filialens likviditet er en del af kreditinstituttets samlede likviditet. *Stk. 2* vil derfor normalt kun få særlig betydning, såfremt der opstår uro omkring kreditinstituttet. I en sådan situation vil Finanstilsynet kunne stille særlige krav til den likviditet, som en filial her i landet skal have.

Stk. 3 er en videreførelse af tilsvarende bestemmelser i bank- og sparekasseloven, lov om fondsmægler-selskaber og realkreditloven. I forhold til den gældende regel i realkreditloven er der sket en sproglig harmonisering, idet realkreditloven refererer til overdragelse af ansvaret for det konsoliderede tilsyn med sel-